

не маю через це спокою!.. [1, 18]. Для вираження спонування в сучасній українській мові може вживатися форма першої особи множини майбутнього часу доконаного виду з частками **дай, давай** чи без них: *Ніна Олександрівна різала на тарілці тонкими шматочками ковбасу. До неї знову почав вертатись її іменинний настрій. – Знаєте, товариство, – сказала вона, ставлячи тарілку на середину столу. – **Давайте** зараз **поласуємо!** [1, 75-76].*

Значення наказу в українській мові передається і формою минулого часу в поєднанні зі спонукальною часткою **щоб**, яка походить із сполучника: *Прикусивши губу, Ніна Олександрівна рішуче підійшла до ширми...намацала рукою Васю та рвучко висмикнула його геть. – **Щоб** ти мені більше не смів туди ходити! [1, 11]; *Сьогодні ранком Ходжаєв знову зателефонував до Ахметжанова. – Фельдшер Ахметжанов! – сказав уже спокійним голосом, одійшовши трохи й опанувавши себе, Ходжаєв... – Ідеться про хвору людину, та ще й до того – матір вашого лікаря... **Щоб** на той час **був готовий** наказ про місячну відпустку лікареві Постоловському [1, 166].**

Таким чином, дійсний спосіб означає реальну дію або заперечує її, виражається у формах часу. Також дійсний спосіб завдяки модальним словам і модальним часткам може наближатися відтінками своїх значень до інших способів дієслова або набувати значення недостовірності, сумніву чи припущення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антоненко-Давидович Б. Твори: У 2 т. / Б. Антоненко-Давидович. – К.: Дніпро, 1991. – Т.2: Роман. Сибірські новели. Повісті. Оповідання. – 624 с.
2. Горпинич В.О. Українська морфологія : навчальний посібник / В.О. Горпинич. – Дн-ськ : ДНУ, 2002. – 350 с.
3. Загнітко А.П. Система і структура граматичних категорій дієслова / А.П. Загнітко. – К.: НМК ВО, 1990. – 51 с.

Валентина Кідалова,

магістрантка

Факультету філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **Г.Л.Вусик,**

к.філол.н., доцент (БДПУ)

СИТУАТИВНАЯ КЛАССИФИКАЦИЯ УПОТРЕБЛЕНИЯ СУЩЕСТВИТЕЛЬНЫХ И ПРИЛАГАТЕЛЬНЫХ – ЛАСКОВЫХ НОМИНАЦИЙ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ

Речь является важным информативным сигнализатором при оценке эмоционального состояния собеседника, что проявляется в выборе слов, специфике построения высказывания. Поэтому в соответствии с намерениями говорящего, отношениями между собеседниками, обстановкой общения, характеристиками участников коммуникации выбираются определённые языковые средства для оформления высказывания, в частности, при характеристике внешнего вида человека

или его характера, а также при обращении к человеку носителями русского языка употребляются различные ласковые номинации.

Так, для того чтобы подчеркнуть хорошую фигуру девушки, говорят «берёзка», чтобы сказать, что она очень худенькая – «тростинка». Для характеристики поведения или характера человека используются, например, такие номинации, как ангел (ангелочек), солнце / солнышко. Обращаясь к человеку, говорят «малыш», «зайчик», «солнышко». В связи с этим возникает потребность в изучении ласковых номинаций по отношению к мужчинам, женщинам и детям в различных коммуникативных ситуациях. Знание данных языковых форм необходимо, так как студент, изучающий русский язык, с первого дня становится участником общения, включаясь в систему социальных отношений, наделяется определённым социальным статусом, который предопределяет его речевое поведение.

Сказанное выше определяет **актуальность** избранной темы.

Целью работы является описание, анализ и функционирование имён существительных и имён прилагательных – «ласковых номинаций» в сферах неофициального общения в современном русском языке.

В соответствии с поставленной целью необходимо решить следующие **задачи**:

✓ отобрать имена существительные и имена прилагательные – «ласковые номинации» из толковых словарей русского языка и словаря ласковых номинаций;

✓ провести анкетирование среди носителей русского языка с целью выявления общеупотребительных «ласковых номинаций»;

✓ выявить и описать семантические и функциональные особенности отобранных единиц в сферах неофициального общения.

Предметом исследования является специфика проявления данных ласковых номинаций обращений в русском языке в неофициальных сферах общения.

Материалом для исследования служат данные толковых словарей русского языка, а также результаты проведённого анкетирования.

Теоретическая значимость работы заключается в том, что результаты исследования вносят определённый вклад в изучение проблем, связанных с речевым этикетом говорящих, выделяется специфика использования «ласковых номинаций» в сфере неофициального общения; предлагаются новые классификации имён существительных и имён прилагательных – «ласковых номинаций».

Практическая значимость работы видится в возможности использования языкового материала на занятиях по русскому языку и русскому языку как иностранному, в частности, на занятиях по лингвокультурологии, межкультурной коммуникации, культуре речи, словообразованию.

Выявленные национально-культурные особенности ласковых номинаций важны при преподавании русского языка как иностранного, поскольку знания иностранными учащимися анализируемых лексических единиц позволяет им не только улучшить свой словарный запас и обогатить таким образом свою речь, но и в некоторой степени лучше понять

отношения между людьми и отношение к самому себе, но и расширить свой круг знакомств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов / О.С. Ахманова. – 2-е изд., стер. – М. : УРСС : Едиториал УРСС, 2004. – 571 с.
2. Балакай А.Г. Словарь русского речевого этикета / А. Г.Балакай. – М. : АСТ-Пресс, 2001. – 672 с.
3. Кузнецов С. А. Большой толковый словарь русского языка / С. А. Кузнецов. – 1-е изд. – СПб. : Норинт, 2000. – 1536 с.

Малий Роман,

студент 1 курсу факультету ФМКТО
Науковий керівник: **О. А. Халабузар,**
к.пед.н., доц.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІНГВІСТІВ

У сучасних умовах постійного збагачення інформаційного простору, розвитку комунікацій, удосконалення технологічної грамотності, високого інтелектуального навантаження, цілком необхідним є формування особистості з високо розвинутою логічною культурою, яка є якісним новоутворенням, що вбирає в себе логічні знання, опановані логічні вміння та навички, здатність вирішувати нестандартні ситуації, абстрагуючись від суб'єктивних поглядів. Досягти такого результату можна лише цілеспрямованою діяльністю педагогічного навчального закладу, орієнтованою на диференційовану підготовку, що найбільше сприяє розвитку особистості та формуванню логічної культури майбутнього лінгвіста у сучасних умовах глобалізованого суспільства.

У наш час проблемі індивідуалізації та диференціації навчання майбутніх лінгвістів присвячені роботи наступних дослідників: В. Крутецького, М. Ляховицького, С. Ніколаєва, К. Платонов, І. Унт, В. Стрезікозіна, Е. Рабунського, та ін. Теоретична актуальність та практичне значення проблеми диференційованої підготовки майбутніх лінгвістів обумовлені складністю раціонального вирішення існуючого протиріччя між колективним характером навчальної діяльності та індивідуальним засвоєнням знань, оволодінням уміннями та навичками. Недостатня розробка проблеми диференційованої підготовки не дозволяє визначити чітку організацію навчального процесу. Перш за все необхідно обґрунтувати сутність диференційованої підготовки майбутніх лінгвістів. Коберник Г.І. розглядає диференційовану підготовку як систему управління пізнавальною діяльністю з урахуванням індивідуальних особливостей. Проаналізувавши роботу В.М. Володько, можна вважати його думку спільною з Коберник Г.І, адже він стверджував, що основою організації означеної підготовки є така навчальна робота зі студентами, що за умов якої пропонуються різні методи, засоби, підібрані індивідуально. 2,10]

Звісно, професійна підготовка майбутніх лінгвістів з урахуванням необхідності акцентуації на формування логічної культури, має певні